

Kapitánská pošta

Obsah	strana
Kapitáni a kapitánky	1
Bratři - Návrat ztraceného syna.. ..	2-3
Hra - Sedmero ctností	3-4
Rusalky III.	4-5
Na plachetnici! 5.díl	6-7
60 let "Na dobré stopě"	7
NA news	8-9
6. Vodácký bál	10
Nabídka pokrývek hlavy	11
Pohádka na dlouhou zimu	12
Plavčíkem na Moshulu	13-14
Mezinárodní rozměr skautingu	14
Zápis z jednání HKVS prosinec	14-15
Zápis z Tortugy	15-16
Odemykání Doubravy	17

***Ženám se na mužích líbí síla,
aniž by ji napodobovaly.
Muži na ženách obdivují něžnost,
aniž by ji opětovali.***

**Středisko Junáka Ronov nad Doubravou
si Vás dovoluje pozvat
u příležitosti XVI.ročníku Odemykání Dobravy**

na
**Vodácký Country Bál
se skupinou
WYRTON**

který se koná v sobotu 31.3.2007 od 20.00 hodin
na sále restaurantu „Tímel“ v Ronově n/D.

BOHATÁ TOMBOLA

Kapitánská pošta 2006/2007

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + čitelné papírové předlohy, obrázky).
- M. Babóová, e-mail: mabab@seznam.cz, kapitanskaposta@seznam.cz: texty - *.TXT, *.RTF; obrázky - *.JPG, *.TIFF, *.CDR (v křivkách), *.GIF

Sazba: Markéta Babóová

Tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 487 862 704. Evidováno u Ministerstva kultury ČR pod číslem: MK ČR E 16100.

Kapitáni a kapitánky!

V tuto chvíli na prahu roku 2007 je venku počasí asi jako když tchoř Šuperka ukradl hodiny s jednou ručičkou: Jaro – léto – podzim – zima. A zase: Jaro – léto – podzim – zima. (Nebo to nebyl Šuperka?)

Postupně mi na mobil docházejí zprávy zpožděné půlnočním kolapsem sítí a mezi nimi spousty pozdravů, novoročních pozdravů. V klidu si je znovu pročítám, stejně jako desítky vánočních i novoročních přání a pozdravů zaslaných poštou. Píší jednotlivci, píší oddíly a přístavy, píší velikáni našeho vodního skautingu i jednoduše kamarádi od vody.

Jeden z pozdravů, ač adresován mně, patří všem, a proto jej cituji:

*Milý bratře,
Přeji Ti příjemné prožití svátků a hodně zdaru přeji
Tobě i Tvým vodním skautům. Veliký dík, vaše
Navigamus mi připravilo jeden z nejkrásnějších zážitků
celého života.
V přípravách knížky o námořním obchodu na
Středozezemním a Černém moři jsme v září navštívili
nejstarší italskou námořní republiku Amalfi a Maltu,
takže za několik let budete mít třeba podnět pro další
navigamus.*

Alex Zimák – Jelen, ve Francii Bobr

Pokud nevíte, Alexandr Zimák je autorem knihy Hanza, ze které jsme mnozí čerpali náměty a realie libreta Navigamu 2006. Neodřekl pozvání na N2006 a dostavil se na něj z Liverpoolu s malou odbočkou přes Řecko i se svou anglickou manželkou. Navigamu byl účasten nejen jako V.I.P., ale především jako skaut.

Ano, v tuto chvíli, na prahu roku 2007 si znovu pročítám desítky přání a pozdravů. A přestože jsem svých novoročenek rozdal a rozeslal také pěkných pár desítek, vím, že nebylo v mých silách předat je všem oddílům.

Tak tedy, kapitáni a kapitánky:

Dobrý vítr do plachet, stopu vody pod kýlem a šťastnou plavbu rokem 2007, rokem stého výročí skautingu!

A o oné půlnoci, kdy se láme letopočet, jsem neopomněl po starém zvyku vzpomenout „na ty, co jsou na moři“.

Váš Vezír

Bratři (aneb Návrat ztraceného syna..)

Kolegyně v Hrádku, příhraničním městečku asi dvacet kilometrů od Liberce, si pořídila poruchu do kolena. Tak se přihodilo, že jsem opět jednou zasedl za stůl v ordinaci, do uší zasunul olivky fonendoskopu a začal po dobu její pooperační rekonvalescence ordinovat.

Ptávají se mne známí a kolegové, zda se mi nestýská, zda nezvažuji návrat. Nu, prohlédněme si, co se přihodilo za dobu mého zástupného fungování v Hrádku.

Abych pravdu řekl, jsem normálně ješitný chlap. Takže mne potěšilo, že jedna maminka si libovala, že její dcerka se na kontrolu dokonce těšila a žadonila, jestli by ten legrační pan doktor nemohl zůstat napořád. Příjemné bylo, když přišli rodiče s chlapcem asi tříletým, který měl jakési problémy s bříškem. Tatínek hned ve dveřích označoval synka za nezvladatelného, požadoval odeslání k psychologovi. To, že se chlapec nechal vyšetřit a komunikoval se mnou, tatínka vyvedlo natolik z míry, že při obouvání převrhl židli, na které chlapec seděl. Ještě že sestřička kluka zachytila. Takže jsem asi neztratil něco fortelu. Leč práce sama mne nevyhnala.

Kdybych se rozepisoval o pojišťovnách, asi bych pravidelným čtenářům Kapitánské pošty připravil pocit déjàvu. Než maličkost zmínit musím. Jako dárek pod stromeček začaly pojišťovny uplatňovat rathovské regulace. To se vezme sledované období, porovná se stejným obdobím roku předešlého, nezohlední se, pokud má ve sledovaném období lékař například o tři onkologické, tudíž finančně nákladnější, pacienty více a překročí-li náklady referenčního období o nějaké procento, zpětně se mu to strhne. Prosím, je to svinstvo, ale odpovídá to vyhláše. Když ovšem přišla regulace Neewě, přesvědčil jsem se, že jsem v matematice stejně slabý, jako na střední škole. Nechápu dosud, jak ve VZP v jednom ze sledovaných parametrů, takzvané nepravidelné péči, dokázali z fakturovaných 500 Kč vypočíst srážku 2800 korun. A když se na tento rozpor telefonicky informovala, bylo jí sděleno, že nejde o omyl, regulační částka že odpovídá.

Nesnáším bulvár. Sleduji ho jen četbou titulků vystavených periodik či když se na mne vyvalí na obrazovce herec Krampol, který snad svalovou hypertrofií kompenzuje redukci šedé kůry, neboť nebýt Aha!, tak neví, kdo je. Kdysi relativně seriózní MfD se blíží hrubému bulváru již delší dobu. Nyní se k Blesku a podobným tiskovinám přihlásila otevřeně. Pochopitelně mám na mysli případ sériového vraha na ARO v Havlíčkově Brodu. Každý, kdo něco málo z medicíny katastrof ví, si je vědom faktu, že oběti katastrof jsou nejen přímí postižení (mrtví a ranění), ale i pozůstalí, rodinní příslušníci (a i záchranáři). A jako s takovými je třeba s nimi jednat. Místo toho se novinářští supové slétli na rodinné příslušníky zemřelých a dennodenně chtěli další prohlášení, vyjádření, další porci slz, bolesti a utrpení. Bože, jak hnusné to bylo.

Hodnocení toho, co se stalo a jak se to mohlo stát je kapitola sama pro sebe. Lidé medicínsky nevzdělání se vyjadřovali k provozu oddělení, kritizovali primáře Longina, že tak dlouho trvalo, než případ oznámil. Pochopitelně, ke zmatku přispěli management nemocnice a krajský hejtman.

Ve strachu o posty a politické body vydávali natolik protichůdná prohlášení, že si toho nešlo nevšimnout. A to je přeci ta nejlepší živná půda pro fámy a dohady. Nechci být falešným prorokem, ale řekl bych, že nejtěžší moment celého Longinova hodnocení situace bylo připustit, že nejde o prosté chyby, ale o úmysl. To je zřejmé z jeho konzultací s hematologickým oddělením a kolegy z okolních ARO. Pro nás od fochu je představa zdravotníka vraždícího pacienty z plezíru nepředstavitelnější, než byla pro Američany do 11. září možnost útoku na Dvojčata. Proto neustále hledal chybu v organizaci práce nebo v nedostatečném vzdělání personálu.

Znám jednoho starého kolegu, který byl v vzniku české anesteziologie. Máme mnoho rozdílných názorů na život i profesi, jak už to mezi otcem a synem bývá. Táta z dostupných informací a téměř čtyřiceti let prožitých na postu primáře ARO soudí, že prim. Longin neměl možnost postupovat výrazně rychleji. A velice si cení hodnocení Ondřeje Neffa, který v komentáři k tomuto případu jednání pana primáře označil za počin hodný Sherlocka Holmese. V čem se s tátou jednoznačně shodujeme, je okruh hrubých vulgarit, které nás nezávisle napadly, když jsme viděli v televizi vyjádření pana poslance Ratha. To, co vyprodukoval tento pán na kameru k havlíčkobrodské tragedii, by stačilo studentovi medicíny na problémy hned u několika zkoušek. Co se ale divím, holt je to

Legislativa zdravotnictví je kouzelný soubor hloupostí a ukázkou snahy udržet problém co nejdéle při životě, aby se na něm daly sbírat hlasy i při dalších volbách. V minulých Bratřech jsem se kriticky zmínil o novém Zákonu o zdravotním pojištění. Za dobu mého zastupování došel pointy přímo kocourkovské. Jestliže jsem se rozhorloval, že měsíc před spuštěním, nejsou k zákonu prováděcí vyhlášky, ba dokonce ani formuláře, které zavádí, dnes je tomu jinak. Některé informace jsou, tiskopisy jsou, jen ten zákon má platnost o rok odloženou. Ne proto, že je hloupý.

Proto, že na jeho realizaci zákonodárcům chybí pár kaček. Pakatel. 5 miliard.

Kromě Santy přišel z Ameriky další zvyk, který mně štve. Soudit se kdykoli, s kýmkoli, o cokoli.

Mediálně zvlášť výživné jsou pochopitelně žaloby na lékaře a zdravotnická zařízení. Nyní to již kritizují z vlastní zkušenosti. Jsem žalován o omluvu a 300.000 dolarů. Z toho, že se neklepu, jak žaloba dopadne je zřejmé, že ji neberu moc vážně. Na pana žalobce, což je můj bývalý pacient, takže vím, jaké jsou jeho hlavní

potíže, se nezlobím. Nota bene text žaloby a požadovaná suma jsou i pro laika diagnosticky snadno uchopitelné. To soud mě naštvál. Že jsem žalován, jsem se dozvěděl nestandardně po půl roce. Jenom proto, že na mne byl vznesen dotaz k jednomu administrativnímu kroku v tomto případě. Tázal jsem se obratem, z čeho jsem viněn. Dáma, se kterou jsem hovořil, mi sdělila, že nepotřebuji vědět, jak zní žaloba, protože se mám vyjádřit k zmíněnému administrativnímu kroku a ne k žalobě. To, co si o ní od té chvíle myslím, slušný muž ženě neřekne. Co je ale na celém případě nejhorší, je fakt, že přestal patřit do jurisdikce okresního soudu. Takže teď bude Vrchní soud v Praze určovat jeho územní příslušnost. Tedy shrnuto: za peníze daňových poplatníků se žalobou budou zabývat tři soudy, než se najde někdo, kdo rozhodne.

A to jsem, prosím, zastupoval necelé tři týdny. Takže děkuji za zájem, ale do tohohle... (zdravotnictví) se vrátit nechci.

Jezevec

Sedmero ctností

Fyzická zátěž:	2
Psychická zátěž:	3
Čas na přípravu:	1 hodina
Instruktorů na přípravu:	2
Čas na hru:	2,5 - 3 hodiny
Instruktorů na hru:	4
Počet hráčů:	15-36 (skupiny po 5-7 osobách)
Věková kategorie:	libovolná
Prostředí:	tajemné prostory historického objektu (sklep hradu, odlehlé křídlo zámku)
Denní doba:	večer
Roční doba:	kdykoliv
Materiál:	středověké zbraně, části brnění, pláště (od skupiny historického šermu), svíčky, zápalky, balicí papír, barvy, nůžky, lepidla, baterky, hudební nástroje

Cíl:

Rozvoj představivosti, originálních postupů, improvizace, kooperace a empatie.

Charakteristika:

Dramatická, málo strukturovaná hra. Skupinky účastníků mají za úkol alegoricky ztvárnit jednu ze sedmi ctností, kterou v životě hledá Řádový rytíř. Obsahem každého dějství může být malý uzavřený příběh, živý obraz, prakticky cokoliv. Hraje se beze slov.

Libreto:

Zvolna se probouzel. Byla tma. Hlava mu třeštila, oči jen zvolna rozeznávaly předměty kolem. Pomalu se zvedal ze špinavého lůžka a narovnával zmuchlaný bílý řádový plášť se znakem kříže. Pak nahmátl jílec meče a pevně jej sevřel v pravici. Jako by se tím do jeho paží vrátila síla. Tváře mu hořely, ale pohled jeho ocelových očí byl již pevný. Jak se sem vlastně dostal?

Prohrábl dlaní vlasy a pátral přitom ve vzpomínkách. Ano, už si vzpomíná. Nejdříve ta dlouhá rozmluva s velmistrem, která jeho citlivou duši neuklidnila, ba naopak. Je opravdu nejvyšším smyslem jeho života šíření Kristova učení mečem? Pochybnost mu sevřela útroby... Ale co bylo pak? Šel někam dolů, do podhradí, až k nějaké chýši. Proč tam vlastně chodil? Ano, Albert. Bratr Albert mu to vlastně poradil, aby šel za tou podivnou ženou, o které se povídá, že je bláznivá. A pak ten nápoj velmi zvláštní, jemné chuti! Ano, tak to bylo... Ale - byl to jen sen? Sklepení, ve kterém bylo sedmero dveří. Ať otevřel kterékoli, vždy se tam odehrálo něco, co ho vyděsilo a současně přitahovalo. Bylo to něco, co drásalo duši pravdivým poznáním. Moudrost, Statečnost, Uměřenost, Spravedlnost, Víra, Láska a Naděje. Co dveře - to poznání pravé ctnosti. Bude mít však sílu držet je v srdci tak, jako v ruce tento meč?

Realizace hry:

Účastníci jsou posazeni po obvodě tajemné místnosti (sklepa hradu či zámku) jako v Rytířském sále. Král (organizátor) přečte libreto - příběh s velmi otevřeným dějem a otevřeným koncem, v němž se pojednává o mladém rytíři a o jeho hledání sedmera ctností (Moudrosti, Statečnosti, Uměřenosti, Spravedlnosti, Víry, Lásky, Naděje). Pak obraznými slovy král vysvětlí účastníkům, jaký je jejich úkol.

Úkolem účastníků je rozdělit se na skupiny (podle počtu účastníků), vybrat si jednu ze sedmi ctností, alegoricky ji ztvárnit jako samostatné dějství a umístit děj do vymezených prostor hradu. Na závěr král určí, kdo bude Řádovým rytířem (měl by to být velice schopný, předem vybraný účastník). Řádový rytíř se jako jediný neúčastní přípravě v žádné ze skupin a současně je jedinou postavou, která prochází aktivně jednotlivými dějstvími.

Účastníci smějí využít vždy jednoho organizátora jako konzultanta skupiny, jinak tvoří naprosto sami, omezení limitem dvou a půl hodiny (poslední půlhodina již přímo ve vymezených prostorách).

Ani Řádový rytíř, ani skupiny mezi sebou neznají děj dalších dějství, v každém dějství je hlavním nositelem děje zainteresovaná skupina a Řádový rytíř, ostatní účastníci rozehrávají podle toho, jak je děl oslovuje a jak jej cítí. Po celou dobu zní volně improvizovaná, ale kvalitní živá hudba na flétnu nebo violoncello.

Metodické poznámky:

Hra je vhodná v závěru kurzu nebo alespoň po delším pobytu, kdy se účastníci již znají a měli možnost (např. v dramatické dílně) hrát v rolích. Čím více dobových reálií je k dispozici, tím lépe (opravdový hrad, opravdové zbraně, živá hudba...).

-M-

zdroj: Zlatý fond her II/Praha, Portál 1998

RUSALKY III

Na pomoc ekologické a environmentální výchově vodních skautů

Po čeledích hřivnatkovitých, čochnicovitých a střapunovitých, jejichž charakteristiky jsme uveřejnili v minulé KP, pokračujeme v popisu rozlišovacích znaků středoevropských rusalek citací z práce estonského najadologa Enna Vatemala:

Klíč k určování rusalek 2

Holoprsatkovitě, *Nudimamillaridae*

Poměrně živočišné rusalky, jejichž vyzývavost začíná a zhusta i končí odhalováním ňader.

1. Vlasy vždy leskle černé, většinou sahají až k bedrům.
2. Nosí vždy bílou spodničku.

→ Přítulky

3. ňadra bujná, postava zakulacená, paže kypré, vystupování odvážné.
4. Častý výskyt v lokalitách slavných bojišť.

→ Přítulka kyprá, *Anhybrida luxurians*

1. Vlasy nejsou nikdy černé
2. Spodničku nenosí

→ Holoprsatky

3. ňadra malá ale zřetelná, postava drobná.
4. Projevují zřetelnou náklonnost k dětem, ve styku s dospělými vzdorovité a náladové. Nevyhýbají se urážlivým výrazům.

→ Holoprsatka dětskomilná, *Nudimamillaris paidiphila*

5. Poprsí mohutné, postava robustní až steatopygická.
6. Veliká milovnice čistoty, nelze však zaměnit za čochnice.

→ Holoprsatka olbřímí, *Nudimamillaris gigantea*

Rámusilkovitě, *Carrulidae*

Rusalky s vyvinutým hlasovým ústrojím. Svými zvukovými projevy si ohraničují teritorium. První zmínka již u Homéra (Odysseus a Sirény), jejich zpěvné sekvence někdy nemelodické, jindy naopak inspirací pro hudební skladatele („*Měsíčku na nebi hluboké-ém...*“).

1. Přečísané ztepilé rusalky, poměrně smělé. Nápadně citovější než lidské samičky, jejich zpěv vždy směřuje k okouzlení mužského pohlaví.

2. Značný hlasový rozsah, nádherný hlas a složité melodie. Jako jediné z rusalek vytvářejí dua, tria a kvarteta. Také jako jediné přejímají do svého repertoáru úryvky lidské hudby.

→ Slavice neúkojná, *Calliphonica nymphomanica*

1. Vyrůstem vyšší, ale stavbou těla hubené, málo ženské. Velice milují děti, dospělých se trochu bojí. Povahou melancholičky.
2. Melodie malého rozsahu (v každém případě méně než oktáva). Text prostý, snadno přechází v krátké poryvy pláče, tzv. kvily. Jedna z mála rusalek zpívajících i v zimě.

→ Kvilda dětskomilná, *Lamentosa paidiphila*

1. Nejmenší ze všech vodních panen. Výška přes jeden metr, postava však vždy půvabně ženská. Chování plaché, bojí se mužů. Často navazují kontakty s jinými strašidly.
2. Melodie s dostatečně velkým rozsahem (až po doudecimu). Rusalky intonují čistě a nepoužívají texty, pouze vokalizují. Zpěv je přerušován delšími záchvaty pláče v rozsahu 25 – 40 sekund.

→ Kvilda lesbuška, *Lamentosa minilesbica*

1. Veliké, neobyčejně korpulentní rusalky, smělé až oprsklé. Příznačné je kritické pozorování lidské společnosti a netolerance k jejím nedostatkům. Přes zjevnou obhroublost bývají nicméně dobrosrdečné.
2. O zpěvu v tradičním smyslu lze hovořit jenom podmíněně, často se jedná o monotónní recitativ. Význam textové stránky převažuje nad melodikou. Hlas třeskutého kontraaltu.

→ Hubatka prisprostlá, *Carrula immunda*

Chichotkovité, *Ridiculidae*

Blízké rámusilkovitým, jejich hlasový projev je však tišší a leckdy vytrvalejší. Mladistvý vzhled si udržují často do vysokého věku.

1. Postava přirozeně mladistvého vzhledu. Nemilují samotu, vyskytují se v malých skupinkách a stádech, minimálně však ve dvojicích.
2. Často se pokoušejí o delší melodický projev, ten však obvykle končí neartikulovanými trylky, tzv. chichotem. Jejich komunikace je srozumitelná pouze příslušnicím téhož stáda.

→ Chichotka nezralá, *Ridiculosa pubertalis*

1. Postava souměrná, pěstěná, vlasy plavé. Sebevědomé vystupování, nebývá plachá. Samotu nemiluje, nevyhledává však společenství vlastní čeledi a rodu.
2. Hlasový rozsah průměrný až nadprůměrný, nejsou však schopny delšího souvislého textu. Melodický projev je ukončen krátkým ztišujícím se chichotáním.

→ Chichotka plavá, *Ridiculosa blondis*

1. Charakteristická barva hřívý je proměnlivá od rudé po modrou, často závislá na sezóně. Chování přítulné až vyzývavé.
2. Hlasový repertoár je podobně jako u ch. plavé ukončen chichotáním, je však zcela nesrozumitelný. Dle všeho se jedná o zavlečený druh nebo o mutaci.

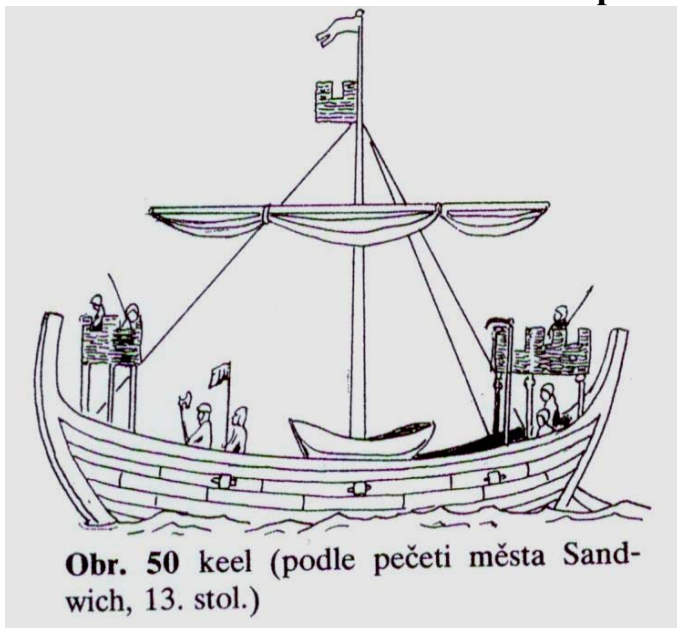
→ Cecinka hihňavá irská, *Turgidomamillata hibernica*

V.

Velká družinová celoroční hra „Na plachetnici!“

5. etapa - I/2007

Obr. 50 keel (podle pečeti města Sandwich, 13. stol.)

Ahoj v novém roce! Takže někteří z vás už vás pluli na čtyřech plachetnicích a teď je čeká další pouť. Minule jste si vyzkoušeli hlavy na osmisměrce a na slabikovce a svou šikovnost s vysíláním a přijímáním zpráv. Mám tu pro vás další pokračování.

NA HLAVU:

Na obrázku je plachetnice, která se jmenuje (viz. tajenka 16). Používali ji už (tajenka 17) a to od 10. do 13. století. Býval to jednostěžník bez vesel a někdy měl (tak jako Hanzovní kogy) kastely. Měl polipalubu, výrazné vazy a pravidlem byla (tajenka 18). Jako drobný bodík navíc bych chtěl vědět, jaké I/Y se píše v českém slově, které znamená část lodi a dalo této plachetnici název.

Za tajenku 16 až 18 máte po třech bodech, za správné I/Y jeden bod.

SLOUČENKA S VÝPUSTKOU (tajenka 16) napište dva správné výrazy za sebe a vyškrtejte třetí partner panenky Barbie (3 písmena) + lichokopytník (4 písmena) – orgán čichu (3 písmena)

VÝPUSTKA (tajenka 17) – z prvního výrazu vyškrtejte písmena druhého výrazu a zbude tajenky

teplé oblečení trupu
optimum nebo vzor
malý vodní tok
vydávat zvuk hodinek
Chobotnatci
omamné látky
autor Woodcraftu
záchranné pomůcky
Masti

anglická rasa psa
opak k „blíže“
topivo
společenské chování
chemické sloučeniny
lidské kmeny
zasténání
sady
poloostrov v čer. moři

LIŠTOVKA (tajenka 18) – doplňte slova a přečtěte svisle tajenku

papírová reklama
odeslat
nepravý list
určit
hvízdat
vynález
abort
více rostlin pohromadě
držet se nad vodou
zblbnout
vyplněnost
prorazit
spojit šitím
utrátit za jídlo
syčák, neřád
zachovat nečinnost
puntičkář

P					T
P					T
P					T
P					T
P					T
P					T
P					T
P					T
P					T
P					T
P					T
P					T
P					T
P					T
P					T
P					T
P					T

NA TĚLO:

Nevím, jestli víte, že valná většina námořníků ve středověku neuměla plavat. Já doufám, že vy to umíte. K tomu ovšem budete potřebovat bazén. Je jedno jestli obvyklou pětadvacítku nebo padesátku. Stejně byste měli dělat plavecké minimum a nebo Kapku. Takže tímto prosím Vaše oddílové a střediskové rady, aby zkusily v programu najít místo na jednu schůzku v bazénu. Stejně máme řeky zamčené a topení v klubovnách stojí buď peníze nebo námahu. A vo co go? Uplavat co nejrychleji štafetově 500 metrů libovolným způsobem. Střídat na trase se můžete jakkoli, štafeta se předává dotykem. Počet pokusů je omezen pouze časem, na který máte zakoupeny lístky. Ale pokud se Vám bude v bazénu líbit, nic nebrání tomu, návštěvu si zopakovat.

Vítězná družina dostane 10 bodů, další vždy o bod méně.

NA SOUHRU:

Tak a teď půjde jen o 50 metrů, ale vyrazí celá družina najednou a počítá se součet časů prvního a posledního plavce.

Vítězná družina dostane 10 bodů, další vždy o bod méně.

Správné odpovědi 3. etapy vám ještě neprozradím, neboť ještě čekám na výsledky.

Čekám od vašeho kormidelníka nebo kapitána, že mi pošle e-mail na adresu postakml@tiscali.cz případně SMS na číslo 777 000 344. Ve zprávě bude název družiny, město a tentokrát tři tajenky, jedno I/Y a dva časy. Může tam být ještě vylíčení vašich zážitků. Budu se těšit na vaše e-maily nebo SMS do měsíce, než se k vám dostane šestá etapa.

Ahoj Pošťák, Louny

Jirka H o l d :

60 let skautského filmu NA DOBRÉ STOPĚ

V letošním roce 2007 uplynulo již 60 let od natáčení prvního a zároveň posledního hraného skautského filmu NA DOBRÉ STOPĚ. Film byl realizován podle scénáře kapitána pražské PĚTKY B r a t k y (Jaroslava Nováka) a v létě 1947 natáčen na ostrově v Seči. Jako herci působili členové PĚTKY, kteří vydrželi na ostrově tábořit v létě celé tři měsíce při natáčení, za hrozného sucha, když vody sečského jezera denně ubývalo.

Mnozí přehradu na Seči a ostrov znáte z každoročního závodu SKARE nebo z NAVIGAMU 2000 a víte, že na Seči má základnu pardubická SEDMIČKA, jejíž tehdejší členové v čele s dnešním východočeským krajským kapitánem Dědou také natáčení navštívili. Jako perličku můžeme zaznamenat, že člen PĚTKY Amateur, který tehdy sloužil jako podporučík presenční služby, řídil při natáčení armádní motorový člun, který vojáci štábu filmu zapůjčili a který tahal ponton, na kterém byl umístěn zvukový vůz a kamera.

Film měl po dokončení pohnuté osudy. Jeho premiéra nesměla být v roce 1948 (po komunistickém puči) v Praze, skauti PĚTKY se uvedení nesměli již zúčastnit a hned na to byl film zakázán a uložen do trezoru. Kopie byly zničeny, což tehdy znamenalo, že byly rozšmelcovány do krému na boty. Někdy kolem roku 1957 se Amateurovi (který byl tehdy zaměstnán u Čs. filmu na Barrandově) náhodou podařilo nalézt v hromadách odepsaných filmů základní sestřih filmu a zvukové pásy. Ve spolupráci s některými dalšími pracovníky byl film tajně zrekonstruován, uschován a v době Pražského jara roku 1968 opět několikrát promítán. Po sovětské okupaci byl film opět z kin stažen a po dalším zákazu JUNÁKA byla jedna z dobrých kopií opět pečlivě uschována u spolehlivých filmařů. Po změně politických poměrů v roce 1989 byl film opět promítán a třikrát uveden v České Televizi.

A nakonec: Film tedy přes všechny rány osudu existuje a pro případné zájemce by mohl být k dosažení a to buď na DVD nebo VHS jen za náhradu kasety nebo DVD-disku. Případní zájemci ozvěte se na e-mailovou adresu: hkvs@volny.cz

Film na DOBRÉ STOPĚ si můžete rovněž vypůjčit ve formátu 16 mm nebo 35 mm pro promítání ve vašem místním kině.

NÁMOŘNÍ AKADEMIE NEWS

Vzkazy budoucím kadetům

Rok se s rokem sešel, a před námi je další ročník ČLK VS Námořní akademie. Na závěr tohoto článku přikládáme přihlášku pro budoucí čekatela. Aby si však nekupovali zajíce v pytlí a nešli tak do úplného neznáma, máme pro ně pět vzkazů od kadetů (čekatelů) z ročníku minulého. Snad jim to alespoň trochu usnadní rozhodování.

Nemá cenu Vám tady o NA něco vykládat, není nad to, osobně to zažít. Na Námořní akademii jsem prožila nejkrásnější a zároveň nejtěžší chvíle mého dosavadního života. Sáhla jsem si "na dno" a získala přátelství na celý život...

Kát'a z Jablonce nad Nisou

Chtěl bych říct, že se mi Námořní akademie moc líbila, hlavně kvůli tomu, že tam nebylo ani dvou minut, kdy by nebylo co dělat a když se něco dělalo, tak to většinou bylo opravdu zábavné nebo náročné (což je totéž :-)). Už teď se nemůžu dočkat plesu (a opravných zkoušek), abych všechny ty lidičky znovu viděl (a abych měl ty zkoušky hotový).

Chopin z Chebu

To, co zažijete, je skutečně pro nezúčastněné nepopsatelné... Hlavní ale je PŘEŽÍT vše a za všech okolností. Co mě drželo při životě byla věta „Taky by mohlo být hůř...“ anebo „Když nic jiného, jednou to skončit musí.“ Teď to sice vypadá, jak je to kdovíjaká buzerace, ale opak je pravdou. Hromada skvělých lidiček, to je Námořní akademie!!!

Šéřka z Plzně

I když jsem na Námořní akademii odjížděla se smíšenými pocity (jako „sucháč“ jsem se obávala zejména výcviku na vodě a vůbec toho, co mě tam čeká) a po prvním dni jsem měla pocity ještě o něco smíšenější (no, jak byste se cítili vy, kdyby vás s těžkými batohy někam nesmyslně táhli, pak na vás řvali, vy byste museli salutovat, pak vám dali zabrat a v noci vás navíc tahali po lese), ale další dny ukázaly, že Námořní akademie je vážně skvělý podnik, který nás naučil spoustu věcí o skautingu, přírodě, pádlování i o nás samotných. Zároveň jsme měli příležitost vyzkoušet si své možnosti, překonávat se a dokázat si, „že na to máme“. Budoucím kadetům je radno vzkázat, aby se ničeho nebáli a přijeli na další ročník Námořní akademie. Čeká je spousta zajímavých přednášek, výcvik na vodě, hry, skvělé jídlo v kuchyni, ale třeba taky posláním do neznáma a spaním kdesi v autobusové zastávce či v kravíně. A taky skvělé vedení (důstojnictvo), bez kterého by tohle všechno nemohlo existovat! Takže, Námořní akademie, díky!

Šalupa z Brandýsa nad Labem

Tak je to tady - den „D“! Sešli jsme se ráno na nádraží a pořád jsme si říkali: „Ještě je čas odejít!“ No ale to už sedíme ve vlaku, ten se rozjíždí a nám je zase o malinko hůř. Jenže Ježek najednou pronesl: „Ještě nejedeme moc rychle, můžeme vyskočit!“ Začali jsme se všichni smát a byl klid. V Praze přestupujeme a v úplně narvaném vlaku se najednou z jednoho kupé ozve: „Jedete na Námořku?“ Tak jsme se k nim přidali, seznámili jsme se a měli jsme o známý navíc. V Plzni jsme potkali opět nové tváře a naposledy přestoupili. To už ale opravdu šlo do tuhého, byli jsme jen kousek od Blovic, kde jsme měli vystupovat. Tam jsme na nádraží potkali zbytek kadetů, a už jsme jen čekali, co se bude dít. Ale to už jsme slyšeli počítání a bylo to tu.

Na cestě zpátky jsme vyjeli autobusem z Nových Mitrovic a někdo prohlásil: „JEŠTĚ SE POŘÁD MŮŽEME VRÁTIT“.

Prostě Námořní akademie byla úplně super akce, na kterou se nezapomíná. Bylo to léto jak má být, mezi samými dobrými lidmi.

Kvído z Mimoně

Čekatelský lesní kurz vodních skautů 2007
Námořní akademie

Vstupní podmínky

- Věk minimálně 15 let dovršený nejpozději v době konání letní části (druhá polovina srpna)
- Podání předběžné přihlášky **do 15. 2. 2007** elektronicky či poštou
- Dosažení prvního stupně lodní knížky (skautské stezky)
- Splnění domácího úkolu do 15. 3. 2007
- Následné vyplnění a zaslání závazné přihlášky a složení nevratné zálohy do 31. 5. 2007

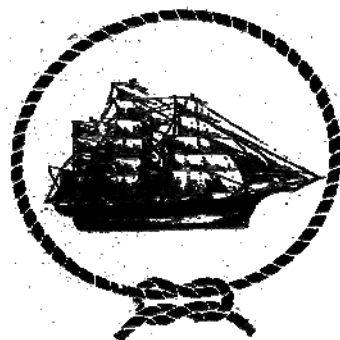
Předběžná přihláška na Námořní akademii 2007

Zuzana Pozlovská
Mládežnická 477
277 11 Neratovice
email: namorni.akademie@centrum.cz

Jméno a příjmení		Přezdívk	
Datum narození			
Adresa			
Telefon, mobil			
Emailová adresa			

Když vodák nejí, nespí a nezápole s přírodou, zpívá. Zpívá zejména u ohně, v hospodě, na voleji a jen tak. Aby měl vodák co zpívat, zrodily se písně o vodě...

Přístav Neratovice vás zve na
6. VODÁCKÝ BÁL
3. února 2007
Od 20:00

Velký sál Restaurace U Stejskalů
v Neratovicích
CENA: 130,- Kč

Čeká Vás skvělá taneční muzika, soutěže i bohatá tombola.

Vstup v námořnickém, vodáckém či společenském oděvu.

Možnost zajištění noclehu na skautském středisku.

Více informací, objednávky lístků volejte a pište:

Pytlík, tel. 777 244 575

nebo

Lupen, tel. 606 666 982, email pirat.Lupen@seznam.cz

web: www.skauting.cz/pristavneratovice/

NABÍDKA POKRÝVEK HLAVY ZE ZDROJŮ VÝZBROJEN HZS

Termín předběžných objednávek z přístavů je do 22. 2. 2007 Majdě na mabab@seznam.cz

Hasičská brigádýrka pracovní
cena 60,- Kč (bez DPH)

Hasičská brigádýrka společenská
cena 430,- Kč (bez DPH)

Hasičský klobouček slavnostní
cena cca 440,- Kč (bez DPH)

Hasičská lodička
cena 40,- Kč (bez DPH)

Převzato se souhlasem z www.raft.cz

Šakal - Jiří Škaloud - jsakal@quick.cz

Pohádka na dlouhou zimu

Vodáci vědí a uznávají, že i řeky mají své cykly. Není to jen teplotou vzduchu a vody, není to jen ledem, kterým se řeky na zimu uzavrou před dotěrnými zraky. Voda je plná života a jako taková má potřebu odpočinku pro znovunalezení svých životních sil. S ročním cyklem od jarního zrození k růstu, k plození a ke spánku a smrti plyne i řeka a život v ní a na ní. Ale lidé, kteří si vody všímají, vědí, že řeka má nejenom roční periodu života. Má i své kratší a méně pochopitelné cykly, které už nesouvisí jen s počasím a ročními dobami. Má své dny, kdy dovede potěšit své oblíbence a je laskavě pohostinná, jindy je bez nálady, nebo naopak náladová a bručí, trestá, je protivná a nepřístupná. Nepochybujte – proudící řeka je živá voda a má své vrtochy i přednosti. Jednou se zlobí, pak je smířlivá, či melancholická, někdy pláče nad lidskou krutostí, jindy se směje lidské hlouposti. Jako živý tvor se nejvíc podobá ženě – je nositelkou a lůnem všeho života, má své periody a podléhá citům a vášním, které řídí její život. Dokáže být k pláči dojemná a krásná jako osiřelé děvčátko, aby se obratem změnila ve strašnou a krutou babu. Potřebuje naši lásku a obdiv, ale zdánlivě si jí nevšímá. Jako živá bytost se vyvíjí, přizpůsobuje, učí a roste v životě nataženém od pramene k moři.

Nicméně vesmírem nucený zákon střídání ročních období je tím nejsilnějším a nezměnitelným pravidlem. A tak na podzim i řeka podléhá přírodnímu žezlu a uléhá ke spánku. Často se jí to nelíbí, je jako malé dítě, které nechce usnout. Ještě se vzbudí s každým paprskem slábnoucího slunce, ještě ji vyruší poslední brázdy od našich pádel v neklidné hladině. Voda je ještě teplá a nechce se jí do studených zimních peřin. Trpělivá matka příroda ji konejší a přikrývá lehkou pokrývkou barevných listů, hladí po čele rukou chladné ranní mlhy a každý den jí zhasne sluneční lampu o trochu dřív, aby už ta neposedná holka dala pokoj.

„Ale mě se ještě nechce spát!“ truceje řeka a muchlá strakatou přikrývkou, chabě sešitou z barevných záplat obnošeného léta.

„Chci zpívat a řídit spolu s těmi vodáky, co po mě stále jezdí! Jejich nakažlivý smích mě stále láká a budí!“ Příroda krčí rameny a na nás významně zdvihá obočí: „Tak kluci a holky, už! Šup šup, už je čas jít spát. Zase jednou si myslíte, že jste na mě vyžrali s těmi vašimi neoprénovými vynálezy? Zase se snažíte mě změnit k obrazu svému? To už jsem kdysi dávno zažila, od jinačího Pána, než jste vy! Tak toho nechte a hajdy na kutě. Věřte mi, že je to tak nejlepší!“ naznačí a jen tak pro výstrahu otevře dvířka mrazáku, a nastydílí vodáci rychle skončí sezónu a zamykají sami sobě řeku pomyslným klíčem.

Na jaře je to zase obráceně: „Mě se ještě nechce vstávat,“ řeka zalézá pod ledovou peřinu, choulí se v pelíšku, chce ještě podřimovat, a nechce se jí do ukřičené jarní mateřské školky mezi ty vejtahy, kteří se jeden přes druhého natahují ke slunci, ve snaze šplhnout si u paní učitelky. Řeka odkládá to vstávání co to jen jde, strká hlavu pod sněhový polštář a nedbá volání matky přírody. Ale mamina je i tentokrát neoblomná, řeku spát nenechá a pošle na ní i vodáky. „Tak honem vstávat, koukej, už tady máš kamarády, co jsi se s nima včera nemohla rozloučit! To bylo na podzim křiku! Budou se ti smát, že jsi ještě v posteli! Sluníčko už je vysoko.“ To na řeku asi platí a tak vyskočí rychle ze sněhové postele. Někdy vyskočí tak rychle, že ani na záchod nedoběhne a neudrží tuhleto povodňovou ostudu. Když to všechno opadne, znovuzrozená řeka zrudne v ranních červánkách, šťourá se prstem v nose nových náplavů a krčí novými rameny: „No bóže, to se může stát každému!“ Tak si to utřete, zasypte, opravte a ... hurááá, vodáci už jsou tady!“

První loď jede jarní řekou a jakoby před sebou hrnula zimu. Tahle jízda je vzrušující svátek, skoro jako prvosjezd. Jaká bude řeka po zimě? Jak se změnilo koryto? Co nového řeka vymyslela za dlouhých zimních večerů s jezy a peřejemi? Kde je připravená ta past na nepozorného vodáka? První loď jedou řekou a ta je vítá jako nedočkavá kamarádka: „Nazdárek, koukejte, tohle je můj dárek pro vás,“ šťastně pokřikuje a prstem proudu ukazuje na provalený jez a od náplavů vyčištěnou peřej. Řeka se pochlubí i čistými šaty, vypranými v zimní pračce a novým, kudrnatým a vlnitým účesem v přerovnaných peřejích. Roztáčí novou sukni ve vírech nově vymletých tůní. Čerstvě umytá a připravená jako milenka je ta řeka na prvním tohotočasném setkání s vodáky. První loď jedou řekou a otevírají ji jako zip na zimní bundě od horského sněhového límce až dolů, k říčnímu konci. Jak vzrušující a mrazivý je ten první dotyk s milenkou prostydlou pod bundou dlouhého odřikání. To první pohlazení a houpání po tak dlouhé době! Před přídílí ještě řeka neexistuje, za zádí je to zase ta naše důvěrná známá. Otvírání řek je velký jarní svátek přivítání.

Už aby to bylo, co?

Šakal

Plavčíkem na Moshulu

Nabízím ukázkou z knihy, v níž autor Eric Newby popisuje své autentické zážitky na poslední obchodní plavbě jednoho z posledních kliprů těsně před druhou světovou válkou.

Abych dodržel výročí, vybírám úryvek z ledna 1939. Jsme několik dní před přistáním v jižní Austrálii. Posuďte sami, co je romantika a co syrový život.

=V=

4. ledna za úsvitu jsme byli 350 mil od Port Lincolnu; odhadoval jsem, že budeme potřebovat ještě jeden a půl až dva dny. Bylo mi skoro smutno, že naše plavba do přístavu určení už takřka končí. Ale odpoledne nastalo bezvětří a loď poháněly jen vlny přicházející z jihu. Když jsme drhli palubu, všichni reptali, protože jsme dostali zase hrozné jídlo: k snídani bylo solené vepřové a brambory, k obědu sušená treska a den předtím bylo k večeři také solené vepřové a brambory. Nálada se rychle zhoršovala. Nejdřív propukla krevní msta mezi Kelnerem a lodním kuchařem. Začal to Kroner, který křičel před kuchyní: „Vylez ven, ty hajzle. Pojď na palubu a vyřídíme si to!“

Nikdo nevěděl, proč se vlastně ti dva nenávidí, ale „Kock“ vydal příšerný výkřik, v okamžiku byl na palubě a mával sekáčkem na maso. Myslel jsem, že Hilbert je Kronerův kamarád, a proto jsem se ho zeptal, o co vlastně jde.

„Ale, ten Kroner je šilda, je moc horkokrevnej. Jestli se s Kockem servou, stane se mu něco moc nepřijemného...“

Pak se začalo vyhrocovat moje osobní nepřátelství. Všichni jsme už měli jeden druhého plné zuby. Zjistil jsem, že jako cizinec a k tomu ještě Angličan funguji jako jakási pojistná záklopka, jejíž pomocí levoboční stráž ventiluje svou přebytečnou podrážděnost. Během příšerného oběda panovalo téměř tropické ovzduší a Taanila neustále syčel:

„Hajzle podělanej, hajzle podělanej.“ Řekl jsem mu, aby držel hubu.

„Radši drš chubu sám, ty rosbífe podělanej,“ řekl Hermansson.

Zatímco konverzace takto pokračovala dál, Sedelquist nezůstal nečinný. Hodil mi do čaje velký kus chleba. Protože jsem si připadal úplně osamělý a věděl jsem, že se konec rychle blíží, vylil jsem břečku Sedelquistovi do hrnku. Následky byly přímo fantastické. Sedelquist vyskočil a začal rvát, ať to jdu okamžitě vylít a vymýt mu hrnek, a přitom se mi pokusil dát silnou, ale neobratnou ránu pěstí, které jsem uhnul. Sedelquistova pěst dopadla na hák na šaty na vnitřní straně dveří a hák mu roztrhl kloub. Naštěstí zazněl signál „tvá wissel“ a stráž musela nastoupit k vrátkům.

Mezi samými cizinci mi bylo hrozně a smutno. Nejraději bych býval skočil přes palubu a uplaval. Věděl jsem, že se musím s někým servat. Ale s kým? Mne jen tak hned něco nerozrušilo, ale kdybych nic nepodnikl, vystavoval bych se nebezpečí, že budu považován za zbabělce.

Příležitost k zuřivosti jsem dostal dřív, než jsem čekal. Po napjaté večeři, kdy nikdo nemluvil, jsem se otočil a chtěl jsem si z plechovky ve své kóji vzít cigaretu. Otevřel jsem plechovku. Cigarety byly pryč a místo nich byl v plechovce lidský výkal. Ubikace úplně ztichla. Otočil jsem se zpátky ke stolu a rozhodl jsem se, že to mohl být jedině Hermansson. Na stole přede mnou stála velká smaltovaná mísa, plná pudinku. Hermansson seděl za stolem a hladově mě pozoroval; vstal jsem a všechno – mohly toho být tak tři litry – jsem mu vyklopil na hlavu.

Diváci vydali jakýsi radostný výkřik; téměř jako kdyby křičeli hurá. Ne že by mě snad povzbuzovali, těšili se prostě, že nepřátelství dostane konečně nějakou konkrétní formu. Hermansson se ve změní talířů přenesl přes stůl. Ozvaly se výkřiky „ut, ut pá däck; na palubu, na palubu!“, a tak jsme se dostali na přední palubu; dřív než mě mohl sevřít do svých obrovských paží, podařilo se mi dát mu pořádnou ránu do nosu. Myslel jsem si, že ještě nikdy takovou ránu nedostal, protože se zarazil a zachrochtal, ale za okamžik jsme se už váleli po palubě v jeho krvi. Mohl by býval vyhrát, kdyby se nerozvázně nerozhodl, že mne kopne kolenem do rozkroku. Byla to přímo šílená bolest a já začal vidět rudě. Všechno to ponížení, kterému mě Hermansson během těch uplynulých měsíců podroboval, se ve mně vzbouřilo. Teď jsem ho chtěl opravdu střískat.

Celá posádka byla na palubě a křikem nás povzbuzovala a mně dělalo dobře, že jsem slyšel i pár výkřiků straníků mně. Nakonec jsem ho zbil, ale trvalo to dlouhých deset minut, protože Hermansson byl jako z jednoho kusu křemene, a když už jednou překonal své překvapení, že ho někdo mlátí, bojoval velice dobře. Rvačka skončila, až když jsem ho srazil na palubu a střídavě mu o ni otloukal hlavu a střídavě mu vrážel levou pěstí do obličeje. Pak se odkudsi shora ozval ledový hlas kapitána:

„To stačí. Už má dost. Nechte toho. Podejte si ruce.“

Dav se rozutekl. Vypadali jsme oba příšerně; Hermansson přišel o jeden zub, jedno oko měl nateklé a druhé mu krvácelo. Já jsem si o jeho zub roztrhl až na kost klouby na levé ruce a z toho kopnutí se mi chtělo pořad zvracet. Podali jsme si ruce.

„Víš,“ řekl Sandell, když jsem seděl na krytu nákladového jícnu a olizoval si rány, „to nebyl Hermansson.“

„Tak kdo?“

„Alvar.“

„Já toho...“

„Hele,“ řekl Sandell, „už si nic nezačínej. Teď už tě všichni nechají na pokoji.“

Odešel. Přicházela noc. Proběhlo střídání stráží. Když nás počítali, Taanila zašeptal: „Ty teď silná jako bejk.“

„A ty seš hnusnej finskej hajzl.“

„Orlright,“ zavolal důstojník stráže. „Lösa av ror, utkám på backen, in frivakt.“

Najednou jsem byl strašně unavený. Pro mě i pro Hermanssona nebylo na ubikaci dost místa, a tak jsem si lehl na plátěný povlak krytu nákladového jícnu, kde jsem právě seděl, a tvrdě jsem usnul.

Mezinárodní rozměr skautingu I.

Harceři dorazili na Soumarák na čas, v permanentním mrhlení si postavili stany vedle nás, v tomtéž mrhlení jsme ráno posnídali, sbalili stany a pak už vyrazila vlajková pramice Kadetů, následována hejnem harcercských kanoí po Vltavě. Že tři harczadáci jsou v kanoi poprvé se zjistilo okamžitě podle neplánovaného slalomu a hodin, které tito předváděli. Takže pokud jsme odpoledne měli být v Nové Peci, museli si místa vyměnit se staršími Kadety a v pramici pak absolvovat základní kurs pádlování.

Před sjezdem prvního jezu byla porada, nařizeno sedět na dně kanoi a k ulehčení všech se sjezd podařil s větším, či menším zakolísáním všem.

Mrhlení neustávalo, přestali jsme je tudíž vnímat a vychutnávali jsme si jízdu ve vydatném proudu. V Českém Krumlově jsem si prohlížel splav pod dřevěným mostem a se mnou i Italové z přepychových karavanů zaparkovaných opodál. V oblecích a polobotkách rozhodně jako vodáci nevypadali. Lámanou francouzštinou mi vysvětlili, že by si rádi sjeli kousek Vltavy a jestli je tady možno zapůjčit kanojky. Na dotaz, jestli už jeli někdy po řece odpověděli, že ne, ale „chtěli by si to zkusit“. Takže jsem jim doporučil, ať si raději půjčí raft. Dva zrovna sjížděly jez. Zajásali, a že jestli jim ho pomůžu vypůjčit.

To nebyl žádný problém a tak po srdceryvné rodinné scéně na rozloučenou vyrazila mužská část Italů minibusem cestovky proti proudu do Branné, kde už byl pro ně nachystaný raft.

On tu ale jeden problém byl. Kormidelník cestovky neuměl italsky, Italové neuměli anglicky a neuměli pádlovat. Požádal mně tedy, jestli bych nepomohl přes francouzštinu. Nebyl problém názorně jim předvést jak se drží pádlo a co se s ním dělá, problémem bylo dohodnout základní povely. V italštině samozřejmě.

„Všichni vpřed!“ Bylo jednoduché: „Tutti avanti!“ A od toho jednoduše bylo odvozeno „Pravá (levá) vpřed!“

Stejně tomu tak bylo i s „Kontra!“

Problém byl s nejoblíbenějším vodáckým povelom „Lego“!

Dlouho se mi nevybavoval příhodný termín, pak mně osvítil snad duch svatý: „Tutti siesta!“

Italové pochopili okamžitě, kormidelník si to s nimi ještě vyzkoušel „nasucho“ a nedočkaví Italové už horlivě táhli raft k vodě a o překot se nalodovali.

Po „Tutti avanti!“ v pohodě vypluli.

Večer jsme na ně narazili při nákupu v Krumlově.

Obstoupili nás, poplácávali mně po zádech, třepali rukou a jako správní Italové rozhazovali rukama a na celou ulici radostně vykřikovali jaké to bylo BELISSIMA a MAGNIFIGUE a dokola děkovali za krásný zážitek. Nezasvěcený se musel domnívat, že vyhráli jackpot.

V té chvíli mi bylo moc dobře.

Sten

Zápis z jednání HKVS, které se konalo 4. 12. 2006 v Praze

Přítomni: Vezír, Myšák, Jaruška, zástupci přístavu Modrá flotila Nymburk a členové seniorského sboru - Jack, Vlasta, Amateur, Oskar.

KVS nebyl usnášeníschopný z důvodu malé účasti.

Projednávané body:

- a) vila Tortuga - přístavem Modrá flotila Nymburk deklarován zájem vilu provozovat a využívat. Byl předložen požadavek k legislativnímu narovnání vztahů mezi ÚRJ a přístavem. Myšák zajistí informace a návrh smlouvy cestou EO URJ br. Sluněčka.

Dáďa seznámila se stavem objektu - vše je v současné době zkolaudováno dle platné dokumentace. Dále zástupci přístavu deklarovali snahu odděleného vedení plánovacích a finančních toků Tortugy a přístavu Modrá flotila.

KVS se dohodl s přístavní radou Modré flotily na zpracování projektové analýzy využívání a rozvoje objektu HMS Tortuga - splnit do 31. 1. 2007 a předložit KVS. Do tohoto termínu se rozhodnout, zda bude zřízena rada Tortugy - s jakými pravomocemi a statutem a navázat konkrétní vztah s městskými zastupiteli.

Dáďa informovala o předání zbytků dřevěné konstrukce loděnice br. Kingovi.

SHP předložil požadavek na zpracování návrhu převodu vnitřního zařízení nakoupeného z jeho prostředků - termín 31. 1. 2007 - Oskar

b) Pavel Česák požádal o obnovení předplatného časopisu KRK na rok 2007, zakoupení knihy Bezpečně na tekoucí vodě a vodní kilometráže ČR - Vezír jako statutární zástupce schválil. NaJa vezme poslední dvě uvedené publikace do inventurního soupisu KVS.

c) na statutu KVS pracuje Vezír - předloží na jednání v Tortuze 15. 12. 2006

d) jednáno o účasti zástupců našich přístavů a oddílů VS na sněmu VS v březnu 2007 - zajištění účasti úkol pro komodory. Amateur zajistí dodání výtahu k této oblasti ze zákona O sdružování občanů Myšákovci do 31. 1. 2007

e) Vezír předvedl ukázky vystrojovacích součástek HZS - prezentovat na jednání v Tortuze

f) Amateur informoval o stornu plavby na Zaviši Czarnem z ekonomických důvodů a důvodů polské strany na připravenost a kvalifikaci posádky

g) KVS se seznámil s předloženými návrhy na vyznamenání SB a BB - předložit ke schválení na Tortuze 15. 12. 2006 - Vezír

Zapsal a sestavil Myšák 26. 12. 2006

Schválil a doplnil Vezír

Zápis z rozšířeného jednání HKVS v Nymburce 15. 12. 2006

Přítomni: Vezír, Majda, Myšák, naJa, Professeur, Jaruška, Amateur, Oskar, Dáďa, Pinda, Sam, Mao, Pytlík, Neptun, Flint, Jikra, Ali, Sten, Peddy, Zdeňour, Stopař, Děda

Omluveni: Běďa, Xand'ák, Datel, Dalis, Thor, Pavel Č., Guma, Jack, Vlasta

Neomluveni: Bagheera, Ikki, Máca

Jednání zahájeno v 17,15, Ukončeno v 01,00

Program byl projednán dle návrhu mimo bodu 1 a 4 a rozšířen viz. zápis

a) Na začátku Vezír poblahopřál jménem všech VS k narozeninám Oskarovi

b) do kalendáře akcí byla doplněny termíny společenských akcí:

24. 2. 2007 - Námořní balón Ostrava, 3. 2. 2007 - Vodácký balón Neratovice, 27. 2. 2007 - Námořní ples Liberec

Dále termín Kotorského závodu v Liberci 5. 5. 2007

Plnění bodů z návrhu programu jednání KVS:

bod 1 - přesunut na jednání KVS v lednu 07

bod 2 - projednání rozpočtu KVS na rok 2007 - předložila naJa - návrh schválen jednomyslně - podrobnosti viz. příloha

bod 3 - inventarizace provedena schválenou komisí - zápis schválit na jednání KVS v lednu 2007 - podklady připraví NaJa

bod 4 - Vezír předložil k 1. čtení návrh org. řádu KVS - připomínky k němu adresovat na jeho emailovou schránku

bod 5 - návrhy na obsazení KVS v letech 2007 - 2009 předložily kraje Plzeňský a Karlovarský ve znění: jmenování do funkce hospodářky KVS

ss. Kalčevovou -Naju a do RK KVS br. Hrušku - Jarušku

Pardubický kraj - br. Jíchu - Sama - na co je třeba

Středočeský kraj - nikoho - podporuje stejné složení, které je ve funkcích

Jihočeský kraj - nikoho - nemáme činovníky

Liberecký, Jihomoravský, Moravskoslezský - návrhy nepředloženy!!

Pokud ostatní kraje další návrhy předložit elektronicky jmenovitě Jindře Kolářové do Opařan

bod 6 - poslední termín předání podkladů do výroční zprávy KVS za rok 2006 - krajští kapitáni do 24. 12. 2006

Majdě na mabab@seznam.cz

bod 7 - jarní seminář K+K uspořádá ve dnech 23. - 25. 3. 2007 7. přístav Pardubice v Rybitví. Účtován bude cestou KVS. Br. Děda bude konzultovat rozpočet s naJou, která podá na ÚRJ žádanku o dotaci. Uveřejnit podmínky v únorové KP a na webu KVS!!! Krajští kapitáni předloží do 31. 1. 2007 Myšákovy návrhy na body jednání tohoto semináře - mimo volebního sněmu, který organizuje KVS!!!

bod 8 - zájem o uspořádání Navigamu 2009 projevil Nové Město nad Metují. Myšák požádá br. Králíka o potvrzení. Lokalita vodní plocha Rozkoš

bod 9. Libreto Navigamu 2009 - Návrhy Sindibádova dobrodružství - Vezír, plavby Vikingů - Sten, jiné C a K Kriegsmarine - ?. Libreto uveřejnit předkladateli v únorové KP. Definitivně o mottu rozhodne jarní seminář K+K v březnu 2007 v Rybitví.

bod 10 - předloženy návrhy na vyznamenání byly schváleny. Vezír pozve laureáty na jednání v Rybitví a spolu s Majdou zpracují dekrety a připraví insignie in natura.

bod 12 - Myšák připraví návrh podkladů do únorové KP - připomínky do jarního semináře K + K Myšákovy. Na semináři projednání a schválení.

bod 13 - Severka - byla předána informace o prezentaci nulté série náčelnictvu in natura v Praze. Schválen převoz do Chrančovic k dalším úpravám, které provede Flint. Žádá o nabídku spolupráce, aby mohla loď být zajata v rámci SKARE 2007. Sam a Flint zveřejní na webových stránkách seznam potřebného materiálu k dokončení. Přístavy si tak mohou vybrat co poskytnou v rámci akce „Vodní skauti sobě“. První nabídky: Neratovice - Pytlík - kování, Plzeň - lana ocelová, lanové svorky, spojovací materiál. Co ostatní ????

Další body jednání:

14. Vezír představil krojové doplňky které je možno získat z výzbrojen HZS včetně cen - Jaruška zpracoval do digitální podoby a pověsí je na web HKVS. Termín předběžných objednávek z přístavů je do 22. 2. 2007 Majdě

15. Profesor předložil vysvětlení k novému modelu vzdělávání. Nutno sladit názvosloví do oblastí zná - umí - dodržuje. Myšák mu předal 8. verzi experimentální stezky, do které je třeba zapracovat vodácké doplňky.

16. Dobrovolné odvody ve výši 10,-Kč za člena oddílů VS pro rok 2007 budou předloženy ke schválení volebnímu sněmu KVS v březnu 2007.

17. naJa informovala o stavu placení za rok 2006 - zaplatilo cca 60 % registrovaných oddílů VS.

18. Vezír informoval o připravovaném vydání textu Kurzu vodáckého minima TDC jako metodického sešitu k VZ - termín léto 2007

19. U KVS jsou k dispozici pro zapůjčení 2 x CD s ŘPB

20. Pinda navrhuje udělat výtah z vůdce malého plavidla pro naše vodní cesty používané oddíly k plavbě a putovním táborům

KVS do volebního sněmu v Rybitví vytyčuje následující úkoly:

1. Pokračovat ve vyhledávání vhodných kandidátů na funkce v KVS - krajští kapitáni do 28. 2. 2007

2. Zpracovat návrh nových vodáckých doplňků - Profesor - termín ?

3. Zpracovat seznam vysokých vládních komisařů - Profesor do 22. 3. 2007 ve spolupráci s Alim, Pavlem Česákem, Vezírem, Datlem a Stopařem

4. Zvýšení účastnických poplatků dle dohody z minulých let na SKARE, 3 jezích a velkých akcích VS- využití pro rozvoj MTZ VS

5. Zpracovat a naplnit etapy k získání akreditace ke KZ - Jaruška, konzultant Vezír - termín ???

6. Vydat pro každého účastníka jarního semináře K+K v Rybitví CD s textem vodáckého minima - za technickou stránku odpovídá Majda - náklady zahrnout do rozpočtu akce!!!

7. Zahájit jednání o vydání Minima s TDC - Vezír a Majda

8. Krajští kapitáni do 28. 2. doložit působení absolventů ILŠ ve svých regionech - Profesorovi do 28. 2. 2007

9. Připravit volební sněm KVS v Rybitví - Myšák do 28. 2. 2007 ve spolupráci s členy KVS a vybranými externisty

10. Oznámit konání volebního sněmu ÚRJ - Vezír do 31. 1. 2007

Termíny jednání KVS leden - březen 2007 - 15. 1. 2007, 12. 2. 2007, 12. 3. 2007 - vše od 17:00 na ústředí Junáka

zapsal Myšák
doplnila Majda
Schválil Vezír

XVI.ročník
ODEMYKÁNÍ DOUBRAVY
a vodácký sjezd

v/v
Pařížov - Ronov (WW I - WW II)
31.3.-1.4.2007.

**Začátek v sobotu v 10.00 hodin nad mostem Pařížově.
Akce je opět dvoudenní se zajištěným průtokem 9 kubíků.
Více na www.skaut-ronov.wz.cz , nebo tel. 607 526 167.**

AHOJ skauti a vodáci Ronov nad Doubravou.

